

SVERIGES RUNINSKRIFTER

UTGIVNA AV

KUNGL. VITTERHETS HISTORIE OCH ANTIKVITETS AKADEMIEN

ANDRA BANDET

ÖSTERGÖTLANDS RUNINSKRIFTER

GRANSKADE OCH TOLKADE

AV

ERIK BRATE

STOCKHOLM

KUNGL. BOKTRYCKERIET. P. A. NORSTEDT & SÖNER

1911
[111410]

40. Vallerstads kyrka, Bobergs hd.

Pl. XIV. Fig. 2.

Litteratur: B. 911; L. 1151; W. 103; Broocman, *Beskr. öfver Östergötland* 2, s. 143.

B. 911 angiver runstenens plats vara »Sakerstije vägg», Broocman säger: »uti Kyrkporten en Runsten». P. A. Säve, *ATS. I*, s. 132, fann den icke. C. F. Nordenskjöld uppger *Östergöt. fornminnesför. tidskr. I*, s. 81, att den försvann vid kyrkans nybyggnad 1833, och att folk, som varit närvarande vid detta byggnadsarbete, sagt den hava blivit använd som bindesten över södra kyrkodörren, vilken uppgift dock N. finner föga trolig, då teckningen visar den sprucken i tre delar.

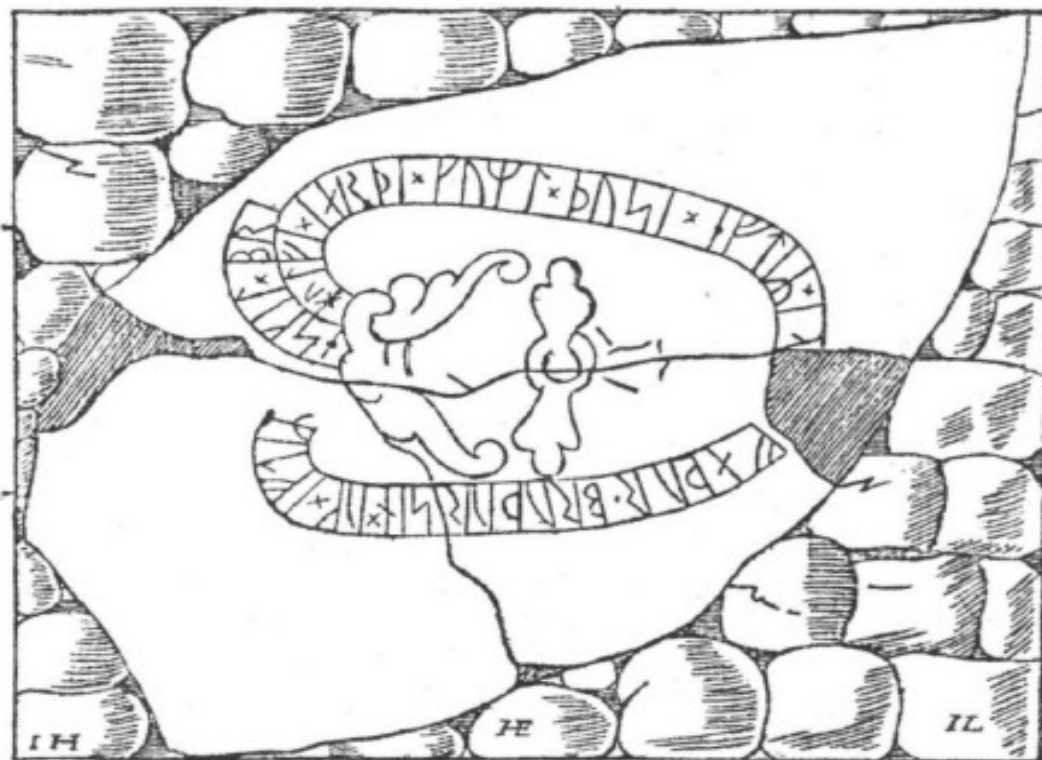
Enligt teckningen i B. 911 är runstenens största längd 2,23 m. Ristningen är ställd snett i förhållande till stenens topp, som skjuter upp till vänster om ristningens övre del. Stenens största bredd är 1,27 m. Ristningens höjd är 1,04 m, dess största bredd 80 cm.

B. 911 upptager följande inskrift: Huvudslingan: **hulfi** × **iarpi** × **kuml** × **pusi** × **eftir** × **ia** --
5 10 15 20 25
fabur × **brupur** **sin** × **uk** × **iftir** Slinga utanpå huvudslingans början: **eskil** × **br** ·
30 35 40 45 50

I denna läsning måste **iarpi** vara felaktigt för **karpi** och **br** · utgöra förkortning för **br(upur)**. Då farbroderns namn knappt kan hava utgjort mer än fyra runor, förmodar jag, att det varit **ia(rl)**. Sannolikt är dock **†** felaktigt för **†** i **ia** — och **†** för **†** uti det andra **iftir**.

Namnet **hulfi** förekommer blott i denna inskrift. Det är troligen att uppfatta som ett kortnamn av fsv. *Holvaster*, *Hulvaster*, se Lundgren, *Personnamn*, liksom *Holmi*, *Hulmi* av *Hol(m)fastr*, *Hul(m)faster*, och alltså att uttalas *Holfi*, *Hulfi*.

Översättning: Holfe (l. Holve) gjorde detta minnesmärke efter Jarl, sin farbroder, och efter Äskil, (sin) broder.

2. Ög. 40. Vallerstad (B. 911).